

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie z wniosku M. P.
przy uczestnictwie N. K. i M. K.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 września 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 4 kwietnia 2019 r., sygn. akt [...],

**oddala wniosek N. K. i M. K. o uzupełnienie postanowienia
Sądu Najwyższego z 25 maja 2020 roku w sprawie [...] o
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem z 4 kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację wnioskodawczynie M. P. od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w B. z 19 czerwca 2018 r., w sprawie z udziałem N. K. i M. K. o zniesienie współwłasności.

2. Od postanowienia Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wywiodła wnioskodawczynie, powołując się na naruszenie art. 11 ust. 3 w zw. z art. 2 ust. 1a ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali oraz 211 k.c.

3. Postanowieniem z 25 maja 2020 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

4. W dniu 24 sierpnia 2020 r. N. K. i M. K. wniosli o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 25 maja 2020 r. poprzez zasądzenie od M. P. na ich rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

5. Zgodnie z art. 351 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c., które znajdują zastosowanie również w postępowaniu kasacyjnym, strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku lub postanowienia, a gdy doręczenie wyroku lub postanowienia następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie, jeżeli sąd nie zamieścił w wyroku lub postanowieniu dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Równocześnie z uwagi na treść § 3 art. 351 k.p.c. nie budzi wątpliwości, że tego rodzaju rozstrzygnięciem może być rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Przesłanką uzupełnienia orzeczenia jest stwierdzenie jego niekompletności.

Rozstrzygnięcie sądu o ostatecznym rozdziale kosztów postępowania oparte jest na zasadzie unifikacji i koncentracji kosztów postępowania, co znajduje normatywną podstawę w art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c., który określa, że sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Nie należy do orzeczeń kończących sprawę w instancji wyrok częściowy ani wstępny (postanowienie SN z 26.08.2009 r., I CZ 36/09, OSNC-ZD 2010/2/58). Orzeczeniem kończącym sprawę w instancji jest postanowienie lub ten wyrok, który rozstrzyga o ostatniej części roszczenia, a wcześniejsze orzekanie o kosztach uznać należy za niedopuszczalne (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 października 1967 r., II CZ 54/67, OSNC 1968/3/56; postanowienie Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 2012 r., II CZ 207/11, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 czerwca 2012 r., III CZ 30/12, niepubl.).

Z tych samych względów Sąd Najwyższy - mimo oddalenia skargi kasacyjnej - nie orzeka o kosztach postępowania kasacyjnego, jeżeli sprawa będzie podlegać dalszemu rozpoznaniu przez sąd pierwszej lub drugiej instancji. W konsekwencji wyroki (postanowienia w postępowaniu nieprocesowym) wstępne,

częściowe, wyroki (postanowienia) sądu drugiej instancji i Sądu Najwyższego oddalające apelacje i skargi kasacyjne od takich wyroków (postanowień) nie mogą zawierać rozstrzygnięcia o kosztach postępowania (orzeczenie Sądu Najwyższego z 29 stycznia 1937 r., C III 2047/36, OSN(C) 1938/1/41; postanowienie Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2010 r., I CZ 118/10, niepubl.).

Nie było zatem podstaw do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w postanowieniu Sądu Najwyższego z 25 maja 2020 r., co uzasadnia oddalenie wniosku o jego uzupełnienie.

jw